ה"ג לאו דוקא אמר רב אםי אם כן למה לי

למיתני תרתי אלא לעולם דמעילה דוקא והא (4) קמ"ל דפסול עושה שיריים 10 אע"ג

ווא ("" קבול דפטול עושון שין "ם אע הב דקיבל פסול וזרק וקיבל כשר וזרק לאו כלום היא מאי מעמא דשיריים נינהו יו והא בעא מיניה ר"ל מרְ' יותנן "פסול מהו שיעשה שיריים מיניה ר"ל מרְ' יותנן "פסול מהו שיעשה שיריים

מיניה ר"ל מר' יותן "פסול מהו שיעשה שירים אלא חוץ
וא"ל "אין לך דבר שיעשה שיריים אלא חוץ
לזמנו וחוץ למקומו הואיל ומרצין לפיגולן מאי
לאו בר מפסול לא אפילו פסול והא אין לך
קתני ה"ק אין לך דבר שאינו מרצה בציבור
ועושה שיריים אלא חוץ לזמנו וחוץ למקומו

אבל יממא דאיתיה בציבור משוי שיריים שאר פסולין דלא איתנון בציבור לא משוין שיריים ת"ש הפיגול לעולם מועלין בו לאן דלא זרק

ושמע מינה היתר זריקה שנינו לא ג זרקה ומאי לעולם הא קא משמע לן כדרב גידל ידאמר רב גידל אמר רב זריקת פיגול יאינו

מוציא מידי מעילה ואינו מביא לידי מעילה

תא

ח) זבחים לד:, ב) לעיל ג:
 [מתחות מז:], ג) חני ל״ק,
 ד) דבעינן זריקה בהכשר וליכל כי ל״ק, ה) והני פסולים דחני גבי חטאם לאו דוקא כרי ל״ק,
 ו) דתני גבי חטאם לאין זי, ז) גי׳

ל"ק דכשר עושה שיריים ופריך והיכי כוי, ח לומר דאין להקפיד כששני מקומות כוי ל"ק, ע) ל"ק, י) ל"ק,

הגהות הב"ח

(א) גמ' והא הא קמ"ל דפסול: (ב) רש"י ד"ה ה"ג

והא הא קמ"ל וכו' היינו כשחישב נ"ב אבל כאו איירי

כשחישה נ"ה חבל כתן חייני שקיבל הפסול סתם בשתיקה וק"ל: (ג) בא"ד שיליים ופריך והיכי אתרת כל"ל והד"א: (ד) דה"ה ח"ק אין לך

דבר שאינו:

מוסף רש"י

בב א ב מיי׳ פ״א מהל׳ יחוה"ת הלכה יפטוט מ ופ"ג מהל' מעילה של מעילה הל" מעילה הלכה ג]:

רבינו גרשום חוץ לזמנו וחוץ למקומו

תנא נמי ושקיבלו וזרקו פסולין ולעולם לאו דוקא: והכא נמי לאו דוקא. וליכא למידק מינייהו מידי: א״כ. כדקאמרת דלאו דוקא . למיתנא בתרין י דוכתי מילתא דלאו דוקא: אלא אימא לך לעולם דמעילה דוקא. ולאו לההיא דוקיא להיתר זריקה אלא לאשמועינן דפסול עושה שירים ליפסל ואע״ג דקיבלו שירים ליפסל ואע"גדקיבלו
הדם בכ' כוסות וקבל פסול
וורק תחילה והדר קבל כשר
וורק ההוא קבלה ווריקה
דכשר לאו כלום היא:
מ"ט דהאי קבלה דכשר
פסול הוי ופסולה והא פסול הוי ופסולה והא תגן במסכת זבחים וכולן שקבלו את דמן חוץ לזמנו וחוץ למקומו אם יש דם הנפש יחזור הכשר ויקבל ההוא דחישבו פסול בקבלה חווא ווישבו פסול בקבלוו חוץ לזמנו או חוץ למקומו דמחשבת פיגול דפסול אין עושה שירים ליפסל. אבל כשחישב כשר בקבלה חוץ לזמנו וחוץ למקומו אע"פ שיש עוד בצואר דם הנפש שיש עוד בצואר דם הנפש לא יחזור הכשר ויקבל דמחשבה דכשר פוסלת שירים. והיכי אמרת דקמ״ל דפסול עושה שירים והא בעא מיניה בזבחים בפרק בעא מינית בובוהם בפוק כל הפסולין ואמר ליה אין לך דבר שעושה שירים ליפסל אלא כשר שחישב בקבלה חוץ לזמנה וחוץ למקומו אע"ג דקיבל אחר שוב שלא במחשבה וזרק ולא כלום היא אלא עושה שירים ליפסל: ומ״ש נושה שירים ליפסל: דמי ש דחוץ לזמנה וחוץ למקומה עושה שירים ליפסל. הואיל ומרצין לפיגולין דצריכי עדיין זריקה לאקבועינהו בחיוב פיגול עושה שירים כמותן: מאי לאו הני עושין שירים. לאפוקי פסול שקיבל שלא במחשבה דאין . עושה שירים: לא אפילו עושה שירים: לא אפילו פסול. הא אין לך דבר קתני דמשמע הני בלבד לא הכי קאמר אין לך דבר שאין מרצה בצבור כגון פיגול ינותר ויוצא ועושה שירים ליפסל כמותן אלא חוץ לזמנו וחוץ למקומו הואיל לזמנו וחוץ למקומו הואיל ומרצין לפיגולין: אבל טמא דהיינו נמי פסול דאיתיה לצבור דטומאה מרצה היא בצבור משוי שירים פסולין. שאר פסולין כגון בעלי מומין: הפיגול. כשחישב בשחיטה לעולם מועלין בו לאו דלא זרק מיירי משום . הכי מועלין בו אע״ג דכבר

מתני׳ בדקבלוהו וזרקוהו פסולין וכי תימא ל"ל שח עד דאיכא תרתי למה לריך שיזרקו פסולין הא קמ"ל דפסיל עושה שיריים כלומר דוהה משום דהיבלו פסולין וזרקו פסולין שוז דמשמע ליכא לא היתר אכילה ולא היתר זריקה דכי נמי יחזור הכשר יוז מדם שבצואר ויקבל ויזרוק לאו כלום הוא כיון שזרק פסול אבל אי לאו דורקו פסולין אלא נשפך הדם יתו האמרת בובחים (דף לב.) אם יש דם הנפש יחזור הכשר ויהבל וההיא דדם חטאת נקט תרוייהו קבלו וזרקו אגב ההיא דהכא דכיון דליכא תרתי משניות שיש בהן יש כפולות בחנם אין להקפיד א"נ מלי למימר התם כי הכא דקמ"ל דפסול עושה שיריים ואף על גב דמהכא שמעינן מכל מקום אין להקפיד במשנה אחרת אם שונה בה דבר שאינו לריך אבל מעיקרא הוה קשה כז ליה משום דהוה כשתי משניות כפולות בחנם והשתא ניחא דבמסקנא לא איפשיט לן מידי מן הבעיא ולהכי מייתי מ"ש מכל

הני דבסמוך: פסול מהו שיעשה שיריים. פירוש לאו שורק מהו שיעשה כל מה שנשאר בנואר שיריים: ה"ג מאי לאו אפילו פסול. פירוש אפילו פסול בכלל אין לך דבר שעושה שיריים ומשני לא לבר מפסול חוץ מאותו פסול ככז דקי"ל ביה דהיינו טמא כמו שמפרש בסמוך כגו ויס"ג איפכא לאו בר מפסול והיא היא ובר קאי אחוץ לומנו וחוץ למקומו ומשני לא ידוט [אפילו] פסול (כו') [כלומר] פסול הוא כמו חוץ לזמנו וחוץ למקומו והא אין לך קתני כלותר דמשתע בהדיא דשום פסול אינו עושה שיריים אלא חוץ לזמנו וחוץ למקומו דוקא ה"ק אין לך יהן שאינו י [מרלה] בלבור ועושה שיריים כו' כלומר כל פסול שאינו מרצה בצבור אינו עושה שיריים אלא חוך לזמנו וחוץ למקומו האי טמא דאיתיה בלבור משוי שיריים שהרי זריקה חשובה וחוץ למקומו החי טמח דחימיה בנכור נושר שיניים שנה. זר קר משור קצת אחרי שיש לו היתר בציבור שאר פסולין דלימנהו בצבור לא משוו שיריים לפי שאין זריקה חשובה והרי היא כאילו לא זרקו כלל הילכך פסול דאמר עושה שיריים מיירי בטמא: תא ששע הפיבוד דעודם מועדין בו לאו דלא זרק. ולעולם דקתני ר"ל בין פיגל בשחיטה בין פיגל בקבלה ואפילו פיגל בקבלה דה"ל היתר שחיטה קחני דמועלין וטעמא דפיגל הא לא פיגל אף על גב דלא זרק אין מועלין וש"מ היחר זריקה שנינו לא דזרק ולהכי נקט פיגל דאי לאו דפיגל אין מועלין דהיחר אכילה יו שנינו: ומאי דעודם הא קמ"ל בדרב גידל, מימה מאי פריך מאי לעולם אדרבה

אבור רב אםי למה לי למיתני תרתי. כלומר בשני מהומות הכא במעילה

מקומות יהיה שונה ידו כפולות אלא לעולם דמעילה דוקא ומכל מקום לא

תפשוט דהיתר זריקה שנינו דדילמא לעולם אימא לך דהיתר אכילה ועיקר

והתם בפרק דם חטאת יגן (זבמים דף 25.) דלא ניחא ליה ח'לומר דבשני

דניחא טפי כיון דמיירי בזרק ואדרבה למאי דסלקא דעתך דמיירי בלא זרק הוה קשה טפי מאי לעולם כיון דליתא לדרב גידל דהא לעיל מייתי סייעתא לרב גידל מדנקט לעולם דמיירי ע"כ בזרק דאי בלא זרק מאי למימרא ומפרש השר מקולי כיו דאמר הכי כי ס"ד נמי דהיתר זריקה שנינו כתו איתא לדרב גידל והכי פירושו מאי לאו דלא זרק כעו מדנקט לעולם משמע דמיירי בין קודם זריקה בין לאחר זריקה ואשמעינן תרחי דכי זרק ש מועלין אלמא ש״מ כדרב גידל דלא אחיא לאז זריקה ומפקע מידי מעילה וכי לא זרק אשמעינן דהיתר זריקה שנינו דמשמע דוקא פיגל מועלין בו הא לא פיגל אין מועלין בו לא דזריק ומאי לעולם דהא כיון דמיירי בזריקה א"כ ליכא רבותא בדיוקא דהא פשיטא דהיתר אכילה לש מפקע מעילה ומשני הא קמשמע לן כדרב גידל כלומר לם דלא אחיא זריקת פיגול ומפקע מידי מעילה:

עד דסיים למילחיה והדר בעי מיניה: ומשני לא אתא לאשמועינן אלא דהלכתא כרב גידל דאמר זריקה דפיגול אינה מוליאה מידי מעילה:

ה"נ. לגבי מעילה הא דקתני שקבלו פסולין לאו דוקא הכי¹ דנימא הא

וחוץ למקומו תנא נמי שקבלו פסולין

שקבלו פסולין וזרקו פסולין דהא קמ"ל דפסול עושה שיריים שאם נתקבל הדם בשני כוסות אע"ג דקבל פסול בתחלה וזרק וחזר וקבל כשר וזרק עושה הפסול לכל הדם שנשתייר אחר זריקתו שיריים דהא דקבל כשר וזרק לאו כלום הוא אלא דינו כשירי הדם שאם הוזה מדמה על הבגד בין זריקה דכשר לזריקה דפסול אינו טעון כיבוס א"נ שאותו הדם דינו לישפך לאמה כדין שיריים דאי אמרינן אינו עושה שיריים טעונין יסוד: ה"ג (כ) הא קמ"ל. כלומר ח הא בחטאתי פסולה הא קמ"ל וכו'. והא דתנן

פסול. מי שהוא פסול לעבודה, מהו שיעשה שיריים. אם קבל וורק מהו שיחור הכטר ויקבל ויזרוק ויכטר הקרבן, מי אמרינן כיון דורק פסול שייה לדם שבלואר ם ותו לא מיחזי לזריקה, שיניים ומו כו תינוף נוניקה, או דלמא לא אלימא זריקת פסול לשוייה לדם שבצואר בהמה שיריים ויחזור הכשר ויקנל (זבחים לד:). אין לך דבר שיעשה שיריים אלא חרץ לזמנו וחרץ למקומו. אין לך זריקה פסולה שעושה את השאר שיריים, אלא זריקה במחשבת חוץ לזמנו וחוץ למקומו, הואיל ומרצין לפיגולן. הואיל והויא זריקה מן התורה למיקבעיה בפיגול ופסול (שם). זריקת פיגול. ראה רש"י ומוסף רש"י לעיל ג ב.

שימה מקובצת

ו שיריים דאע"ג דקיבל: סן שיריים דאפ"ג דקבר: סן נינהו ע" תוס זבחים (דף לד ע"ב): גן לא דודק ומאי אות ה" נמחק: דן דבעינן זריקה וליכא תיבת גבי ל"ש: סן דוקא. מ"א ולא תידוק מינה לא היתר וריקה מינה לא היתר וריקה . ולא היתר אכילה וקבלה נמחק: ז] את הדם חוץ: ת דמחשבת פיגול דפסול אינו: ט] עושה שיריים תיבת פוסלת נמחק: ין לך דבר פוסרת נמחק: יו ק יובר שאינו: יו) משוי השיריים פסולין הס"ד ומה"ד שאר: יכן דפסול דפיגל: יגן חטאת ואי אמרת בשלמא בחד דוקא ואידך לאו דוקא מצי דוקא ואידך לאו דוקא מצי למימר איידי דנקט חד דוקא קתני אידך דלאו דוקא אלא אי אמרת תרוייהו לאו דוקא למה לי למתני תרתי דלא: ידן שונה לשון בחנם אלא.

כילל ידן שונה לשון בחנט ה.... ידן הכשר ויקבל מדם ויזרוק. תיבות שבצואר . זירת רפולות ומחה: טוז ל"ל רלומר עד: טוז פסוליו דהשתא לירא חירת דמשמע ומחה: טו

היה מופעיק בו של גדובה. קבל דמו בכוס [לא] אמרינן כל העומד ליורק כורוק דמי משום דקבלה דפיגול לא חשיבה כזריקה לאפוקי ממעילה הא קבלת דם דלאו דפיגול מוציאה ממעילה דאמרינן כזרוק דמי וש"מ היתר זריקה שנינו: לא בדורק מיירי. וטעמא דפיגול הוא דוריקה דידיה לא חשיבה לאפוקי ממעילה הא זריקה כשרה מפקא מידי מעילה אלמא דהיתר אכילה שנינו ודייקא מתניתין כר" יוחנן והואיל ומוקמת לה בדורק ולא בדלא זרק: מאי לעולם. דקאמר לא אתא לאשמועינן אלא כהלכה כדרב דאמר

קבלו כשרים וזרקו פסולין אין מועלין בה דאפילו קיבלו כשרים וזרקו פסולין מועלין דהיתר אכילה שנינו ד' דבעינן דו גבי זריקה וליכא. ואי קשיא לך מאחר דלאו דוקא אמאי תני לה תריך אגב דתני פסולי דנשחט חוך לומנו

חרקו ולעולם לאו דוקא פן וליכא למידק מינה כדדייקת ברישא הא קבלוהו כשרין . אע"ג דורקוהו פסולין אין מועלין בו מע ג דות קוטו פטורין מין מוערין בו. אמר רב אסי אס כן. דקאמר דלאו דוקא ל"ל למיתנא בתרי דוכתי מתני" דלחו דוקח: אלא לעולם דמעילה דוקא. ודייקינן מינה דהיתר זריקה שנינו כדאמרן ם הכא פסולים דתני גבי חטאת פסולה לאו דוקא אלא כדאמרן דהוא הדין נמי כי קבלו וזרקו כשרים אלא להכי קתני

במסכת זכחים (דף לב.) וכולן שקבלו את ש דמו חוץ לומנו או חוץ למקומו אם יש עדיין דם הנפש בצואר יחזור הכשר ויקבל דמשמע אינו עושה מום של פנין דם התפש במולר לווור התפנו דיקבי דומונת במחשבת שיריים היינו כשחישב פסול בקבלה חוץ לומנו או חוץ למקומו דמחשבת או פסול אינו עושה שיריים לפסול אבל אם חישב כשר בקבלה חוץ לומנו אע"פ שיש עוד בלואר דם הנפש לא יחזור הכשר ויקבל דמחשבה י דכשר עו פוסלת שיריים (ג): והיכי אמרת דהא קמ"ל דפסול עושה שיריים והא בעא ר"ל מרבי יוחנן בפרק כל הפסולין (זבמים דף לד:) פסול כו' וא"ל אין לך כו׳ אלא חוץ לומנו וחוץ למקומו שאם זרק מקלת הדם ע"מ לאכול חוץ לומנו וחוץ למקומו והשאר זיק שלא במחשבת פיגול לאו כלום הוא אלא כל הדם שנשתייר נעשה שיריים ופסול: ומאי שנא חוץ לומנו וחוץ למקומו דעושה שיריים ליפסל הואיל ומרלה לפיגולן. הואיל וזריקת הדם חשובה היא כל כך דמרלה בפיגול דקובעת בפיגול דלעולם לא הוקבע פיגול בכרת עד שעת זריקה: מאי לאו. הני הוא דעושה שיריים לאפוקי פסול שקיבל ולא חישב לפגל דאינו עושה שיריים: לא אפינו פסול והא אין לך קסני. דמשמע הני בלבד ולא פסול: ה"ק אין לך (ד) יו שאינו מרלה בלבור. כגון פיגול ונותר ויוצא שעושה שיריים לפסול אלא חוץ לומנו או חוץ למקומו דאע"ג דחוץ למקומו אינו מרלה בלבור עושה שיריים הואיל ומרצה לפיגולו: אבל עמא. דהיינו פסול דמרצה נמי בצבור דטומאה דחויה היא בלבור משוי השיריים יאו: פסולין. שאר פסולין כגון בעלי מומים לא משוו שיריים והא דאמר הא קמ"ל דפסול עושה שיריים היינו טמא והאי דדייקינן לאפוקי פסול דלא משוי שיריים היינו שאר פסולין: הפיגול שחישב בשחיטה לעולם מועלין בו ובקדשי קדשים מיירי ומש״ה מועלין דחף על גב דנתקבל הדם כראוי לא אתרינן כל העותד ליזרק כזרוק דתי (מנסות דף קב:) משום דקבלה דפיגול לא חשיבא קבלה ולא הויא כזריקה לאפוקי מידי מעילה וטעמא דהוי קבלת דם יש פסול דפיגול להכי לא מפקע ממעילה הא קבלת דם דכשר דלאו דפיגול מוליאה ממעילה דאמר כזרוק דמי וש"מ היתר זריקה שנינו: לא בורק. מיירי וטעמא דפיגול הוא דוריקה דידיה לא הויא כלום לאפוקי ממעילה הא זריקה כשירה מפקא מידי מעילה אלמא היתר אכילה שנינו כרבי יוחנן: **ומאי לעולם.** בניחותא קא בעי לה. וה"ל מלי למיבעי נמי כי מוקים לה בדלא זרק אלא דנטר ליה